

عنوان مقاله:

چگونه توانستیم، محراب دانش آموز پایه ششم را از حالت انزوا و گوشه گیری خارج کنیم؟

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محدثه عبادی - دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان مرکز شهید رجایی اصفهان استان اصفهان

سیده مریم میرهاشمی - مربی امور پرورشی و فرهنگی دبیرستان متوسطه اول، عترت شهر، زاویه شهرستان زرنديه استان مرکزی

خلاصه مقاله:

کمرویی و کناره گیری کودک کوششی برای خودداری از ارتباط با محیط اطراف است کودک کمرو و گوشه گیر ممکن است از برقرار نمودن تماس با افراد و شرکت در فعالیتهای اجتماعی تقلیل یافتن علائق ذهنی و عاطفی به محیط خارج همراه باشد. این دسته از کودکان ممکن است از موقعیتهایی مانند؛ شکست، انتقاد، کمبود اعتماد به نفس دستپاچگی یا تحقیر ترس داشته باشند کودکان کمرو و گوشه گیر معمولاً از داشتن دوست محروم هستند و یا تک دوست بوده و بسیار به آنها وابسته میباشند و به طور کلی از بودن در کنار هم سن های خود لذت نمیبرند و به فعالیتهای گروه علاقه نشان نمیدهند. متأسفانه کودکان کمرو و کناره گیر معمولاً مورد توجه قرار نمیگیرند علت نیز آن است که نسبت به کودکان دیگر، کمتر توجه اطرافیان را به خود جذب میکنند روابط اجتماعی این دسته از کودکان در مقایسه با همسالان در عملکردهایشان دچار کمبود و کاستی است و احتمالاً حالتی از افسردگی و ناشادی را تجربه خواهند کرد و با مشکلات آموزشی خود، مواجه خواهند گردید.

کلمات کلیدی:

انزوا، خجالت کم رویی گوشه گیری، اقدام پژوهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1559341>

